

ЛОГВИН — село Володарського району **Київської області**. Логвин. сільс. раді підпорядк. с. Михайлівка. Знаходиться на правому березі р. Рось (бас. Дніпра), у місці впадіння в неї Таргана (розділяє село на 2 частини), за 110 км від обл. центру, за 2 км від райцентру та за 30 км від залізнич. ст. Біла Церква. На Пн. і Пд. Л. оточують ліс. масиви. Пл. Л. 2,85 км², Михайлівки 1,02 км². За переписом насел. 2001, у Л. проживали 996, у Михайлівці — 149 осіб; 2016 — відповідно 939 і 99 осіб; переважно українці. За твердженням дослідників, село назвали так тому, що його засн. побл. великого луку (луговини). Існує й низка нар. версій, за однією з них, тут першим оселився селянин Логвин. Унаслідок проведених археол. дослідж. встановлено, що ці землі заселені здавна. У Л. і його околицях виявлено 3 поселення черняхів. культури, поселення 14 ст. і 6 курганів 3 тис. до н. е. — 1 тис. н. е., на околицях Михайлівки — залишки давньорус. городища. Жит. брали участь у Визв. війні під проводом Б. Хмельницького, гайдамац. русі, Коліївщині, повстанні під керівництвом С. Палія. Тривалий час Л. разом з ін. поселеннями Володар. ключа належав князям Вишневецьким. Пізніше село перебувало у власності польс. магнатів Глембоцьких, Івашкевичів і Подгорських. У 2-й пол. 18 ст. Міхал Глембоцький на частині логвин. земель заснував Михайлівку. У ній він створив свою резиденцію та заклав парк. Після 2-го поділу Польщі 1793 Л. відійшов до Рос. імперії. У 19 — на поч. 20 ст. — село Володар. волості Сквир. пов. Київ. губ. 1855 жит. Л. і с. Березна (нині Володар. р-ну) брали участь у антикріпосниц. заворушенні — т. зв. Київ. козащині. На поч. 1860-х рр. у Л. налічувалося 1183 православних, 15 католиків і 23 юдеї; у Михайлівці

мешкали бл. 500 осіб. 1885 у Л. проживали 1330, 1897 — 2671 особа. У 1890-х рр. відкрито церк.-парафіял. школу. Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. 1923–30 — село Білоцерків. округи; від 1923 — Володар. р-ну; від 1932 — Київ. обл. Логвинчани чинили опір проведенню колективізації. Під час голодомору 1932–33 у селі померли 683 особи. Від 17 липня 1941 до 1 січня 1944 — під нім.-фашист. окупацією. Діяло рад. підпілля. У 1960-х рр. між Л. і Михайлівкою Білоцерків. шинним заводом збудовано дит. базу відпочинку «Лісова казка» (функціонувала до 2010-х рр.). Нині у Л. — 9-річна школа, дитсадок; Будинок культури, б-ка; фельдшер.-акушер. пункт. За межами села став відомим вокал. ансамбль «Логвинчанка». У Л. здавна розвинені лозоплетіння та вишивання. Від 1997 функціонує церква архістратиґа Михаїла УПЦ МП. Об'єкти природно-заповід. фонду місц. значення: ліс. заказник Михайлів. дача (створ. 1994, площа 209 га; охороняються ліс. культури дуба, сосни віком 50–100 р. у заплаві Росі), ботан. пам'ятка природи Високопродуктивні соснові насадження (7,3 га, 1972). Встановлено пам'ятники жертвам голодомору та воїнам, які загинули під час 2-ї світової війни.

Рекомендована література

1. Похилевич Л. Сказания о населенных местностях Киевской губернии. К., 1864;
2. Біла Церква, 2005;
3. Змієвець Е. М., Федорченко П. К. Нарис з історії села Логвин. Володарка, 1989.

В. В. Якуненко

Бібліографічний опис:

Логвин / В. В. Якуненко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56083>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).